

تأثیر ورزش بر یکپارچه‌سازی اجتماعی افراد معلول جسمی

محققین:

کاظم نظم ده- کارشناس ارشد

دکتر محمد به پژوه- عضو هیأت علمی دانشگاه علوم بهزیستی

دکتر مجید میرفانی- عضو هیأت علمی دانشگاه علوم بهزیستی

دکتر یمیی سفینگوئی- عضو هیأت علمی دانشگاه علوم بهزیستی

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر ورزش بر یکپارچه‌سازی اجتماعی افراد معلول جسمی انجام شده است.

با توجه به اینکه درصد چشمگیری از افراد هر جامعه‌ای را افراد معلول تشکیل می‌دهند، عدم مشارکت آنان در توسعه جامعه می‌تواند اثرات مخربی را برای جوامع به همراه داشته باشد که با ایجاد معلولیت این تبعات و مشکلات دو چندان می‌شود. دسترسی افراد معلول به نظامهای مختلف جامعه و مشارکت کامل در زندگی اجتماعی در سطحی همانند دیگران و به عبارت دیگر یکپارچه‌سازی اجتماعی افراد معلول نیازمند مجموعه‌ای از عوامل فرهنگی، فیزیکی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی است و برای حصول به این نتیجه باید عوامل مورد لزوم را شناخت.

جامعه آماری شامل کلیه افراد معلول جسمی شهرستانهای کرج و ساوجبلاغ بوده، تعداد نمونه ۶۶ نفر و روش نمونه‌گیری به صورت سرشماری و تصادفی صورت پذیرفت.

ابزار تحقیق پرسشنامه بوده که سوالات اکثراً از نوع بسته و تعدادی از نوع باز با پاسخ‌های محدود می‌باشد، با توجه به موضوع پژوهش و اهداف تعیین شده در این تحقیق از روش موردی-شاهدی استفاده شده است.

در این تحقیق از روشهای آمار توصیفی شامل جداول و نمودارها به علاوه جداول دوبعدی و آزمون کای دو استفاده شده است.

نتایج بدست آمده از تحقیق عبارتند از:

براساس اطلاعات بدست آمده ورزش بر عوامل درون فردی یکپارچه‌سازی اجتماعی (عزت نفس) افراد معلول مؤثر بوده و از نظر آماری بین دو گروه تفاوت معنادار وجود دارد. تأثیر ورزش بر عوامل اجتماعی یا برون فردی یکپارچه‌سازی اجتماعی در دو گروه با اینکه تفاوت قابل ملاحظه و چشمگیر می‌باشد ولی از نظر آماری معنادار نمی‌باشد در مقایسه درون گروهی تفاوت معناداری در مقایسه بین عوامل درون فردی با تک تک عوامل برون فردی با وجود تفاوت مشاهده شده معنادار نمی‌باشد.